

като вдигнахъ очи камъ небо-то, казалъ: „отверзися!“ Въ сжщо-то мгновеніе глухонѣмья-тъ хваналъ да чуетъ и да говори. Господь заржчалъ никому да не казвать за това чудо; но колкото повече Той запрещавалъ, толкось повече Го прославляли. „Нему е дадена всѣка власть на земѣ-тъ!“ восклицалъ народа-тъ съ голѣмо удивленіе: „глухы-тъ чууть, и нѣмы-тъ говорятъ.“

Веднажъ Исусъ Христосъ срѣщилъ десять челоѣцы, болны отъ проказѣ; а понеже тая болестъ прѣхваша, то они не смѣяли да пристѣпять близу до никого, а стояли издалече и восклицали: „Господи, помилуй ны!“ Като ги видѣлъ, Исусъ Христосъ казалъ: „идете ся покажете на священницы-тъ.“ Прокаженны-тъ повѣрвали на думы-тъ на Исуса Христа и послушали Го. Отъ закона Моисеовъ было прѣдписано, очисти-тѣ отъ проказѣ да ся являють прѣдъ священницы-тъ, които были длжны да ги освидѣтельствувать и обявѣтъ, че тѣ могатъ да ся възврънѣтъ въ общество-то людско. Като отивали камъ священницы-тъ, прокаженны-тъ почувство-вали, че сж ся очистили отъ проказѣ-тъ. Единъ отъ исцѣлен-ны-тъ ся върналъ и, като падижъ при нозѣ-тъ на Спасителя, велегласно Го благодарилъ и славилъ Бога—и той былъ Самарянинъ, челоѣкъ, прѣзрѣнъ отъ Іудей-тъ. Исусъ Христосъ му казалъ: „не десять ли исцѣлихъ Азъ? Гдѣ сж девять-тъ? Зачто не дойдохъ и тѣ да воздадѣтъ славѣ Богу, а дойде само тойзи иноплеменникъ? Послѣ казалъ исцѣленному: „встани, иди съ миромъ: твоя-та вѣра тя спаси.“

ГЛАВА LXI.

ЗАКХЕЙ.

Исусъ Христосъ ся приближавалъ камъ Іерихонъ. Въ тоя градъ живѣалъ нѣкой си челоѣкъ; по имя Закхей; той былъ начальникъ надъ собиратели-тъ на даноцы-тъ, главенъ